

החברותא

בס"ד ערש"ק פון תולדות כ"ט חשוון תשנ"ח

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 61

פנינים יקרים

במדרש יש אברים שהם ברשות האדם, ידים ורגלים וכו' ויש עין חוטם ואוזן שאינם ברשותו ואם האדם זוכה הכל אינו ברשותו וכו'. היפוך הרשעים שחפצים שיהיה הכל ברשותם. והצדיק שחפץ בכל לבו להיות בטל להקב"ה שלא יהיה ברשות עצמו זוכה לזה. ובאמת הכל ברשות הקב"ה רק שאברים אלו מסרם לאדם שכפי רצונו יצאו מרשותו ויחזרו לרשות הקב"ה וזה נקרא שהם ברשות האדם להכניסם ולקרבם להקב"ה. וכמו שה"י ביצחק אחר החרדה הגדולה כו' אמר גם ברוך יהי ע"י שהרגיל בנפשו לבטל כל הרצונות כרגע עבור רצון הש"י. זכה לזה שלא יאמר דבר שלא כרצון הקב"ה. וע"ז ה"י עיקר בריאת האדם. כי וודאי עיקר הקדושה שבאדם נתן בו הקב"ה כמ"ש נשמה שנתת בי טהורה כו'. ורק האדם לבוש גשמי אל הפנימיות. וצריך לתקן לבוש הזה להיות בטל להפנימיות. וז"ש וירח את ריח בגדיו שהוא בחי' לבוש הנ"ל. עיקר עבודת האדם. ויברכהו. וכן איתא אין כלי מחזיק ברכה אלא שלום. ושלום הוא ע"י הביטול רק לעבודת הש"י נמצא יש לו תמיד רק רצון א'. כי בלתי זה יש לאדם רצונות מהופכות. ומי שרוצה דבר פרטי יש דברים נגד רצונו. אבל מי שרוצה רק רצון הש"י נמצא יש לו רצון א' לכל דבר כי בכל דבר יש בו רצון הקב"ה ונק' שלום כנ"ל. (שפ"א פ"ר ויצא)

והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו, שמעתי אומרים בשם הרב הקדוש הריב"ש ז"ל כי סולם בגימטריא ממון, וזהו אומרו והנה סולם שהוא ממון מוצב ארצה שהוא דבר גשמי וארצי, רק שראשו השני מגיע השמימה שהוא שכר נצחיי, רק שמלאכי אלהים הם הבני אדם עולים ויורדים בו, ר"ל שיש מהם שעולים, שיש להם עליות גדולות על ידי הממון, ולהיפך ח"ו יש שיש להם ירידה גדולה לעמקי השאול על ידי ממונו, כענין (קהלת ה') עושר שמור לבעליו לרעתו, עד כאן שמעתי מפה קדוש זללה"ה. (בעש"ט עה"ת).

ויזרע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא מאה שערים. הכונה שיגע וזרע בעניני עבודת ה', עד כי מצא מאה פתחים איך להתקרב אליו ית'. וילך הלך וגדול במעלות עבודת ה', עד כי גדל מאד, מא"ד בגימ' מ"ה, שהשיג בחי' הכנעה ושפלות כמדר"כ (שמות טו, ח) ונחננו מה. (תורת אבות).

ויחלום והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה ר"ל ע"י שהוא מצב ארצה מדרגה תחתונה עי"ז יעלה ראשו ומגיע השמימה למדרגה עליונה מאן דזעיר איהו רב. והנה ה' נצב עליו כי מדרגתו וענוותנותו של הש"י לשכון את דכא ומאחר שהוא שוכב עד עפר אז הוא כלי מוכן להשראת שכינה והבן. ויאמר הארץ אשר אתה שוכב עלי' לך אתננה שתהי' מושל ושלט עליו במקום שפלותו שם גדולתו מאן דזעיר איהו רב וגו' ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי וכפי' רש"י שאם ידעתי לא ישנתי ר"ל שאח"כ הרגיש כמה טובה היה לו שפלותו שהי' מושכב לעפר שאם ידעתי מעלתו לא היה נחשב לשינה וצער רק היה נחשב לתענוג מופלא. (תולדות פ"ר ויצא).

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה וגו'. יעקב רומז על הנשמה, אשר לפני שיוצאת לעוה"ז עוברת באר שבע, היא השבועה שמשביעים אותה תהיה צדיק וכו' (נדה ל) וילך חרנה, וכשבאה לעוה"ז היא מתגשמת מטינופי עוה"ז. העצה לזה, ויפגע במקום, פגיעה זו חפלה, לבקש מהשי"ת שיצילהו מירי היצר שלא יתגשם מתענוגי עוה"ז. וילך שם, שתפלתו תהי' בקביעות כלינה של קבע, ולא רק בדרך העברה בעלמא, שלא יסיח דעתו מלבקש ע"ז. ויקח מאבני המקום, שצריך גם לבקש עזר וסייעתא מצדיקי הדור.

(תר"ם מקוברין).

תשל"ט

כותב למרות כל הצרות והדאגות והפחדים הרי יש לך אחיזה וקיום בחיים ומי נתן לך הכח והמנע לשים קץ לחיידך, הרי ישנו כח עליון שקוראים אלקות שהוא בוראנו יתברך שמו, הוא האחיזה והקיום שלך, הרי הוא הממונה שלך והידיד שלך בחיים ולפניו אתה יכול לשטוח כל צרותיך ומשאלותיך לחזק את רוחך ולרפאות את נפשך, כל יום אפשר להתחיל הכל מחדש כל יום צריכים להתחיל מחדש כאילו היום נולדת מחדש ותשכח כל מה שעבר עליך ותתחיל לחשוב רק מחשבות טובות עליך ולמצוא נקודה טובה אצלך שבטח עוד מצויות נקודות חיוביות רבות אצלך ובאלה תחיה את נפשך ותתגבר על אויבך שהוא היצר הרע המראה לך הכל שחור תתאבק עמו ואל תקבל ממנו את הסיפוק מן היאוש שהוא מציע לך בצורה כל כך נדיבה ואל תשעה אל טובותיו המדומות שהן רעה נצחית. חגור עוז ותחליף כח ואל תפחד מאף אחד כי אין לך מה לפחד כי אין איש המבקש את רעתך ותתחיל לחשוב על כולם רק טוב ואז יהיה לך טוב באמת ואם תשמע בקולי תהיה לאדם אחר ועוד תזכה לבנות בית בישראל אמן כן יהי רצון. ובתקוה לשמוע ממך בשורות טובות.

בידידות נאמנה ..

תשמ"א

חיינו כדי שיוכל להיפגש עם האמונה בלי מסך מבדיל כל שהוא ואפשר לזכות לאור הבהיר, דווקא ע"י הכאב העמוק המביא להתקשרות הבורא מתוך הסבל והצער, כך היא המדריגה היותר נכבדה של התפילה שמתפללים וחוזרים ומתפללים מתוך האמונה החזקה שהקב"ה שומע אותך וכל אותיות תפילותיך הוא מכניס לגנוי ואוצרותיו שהם לתקון העולם.

אין ספק שעברת הרבה בחיידך, עניינים כאלה שמצאת לנכון להימנע מלכתוב עליהם במכתבך, ובאמת אין זה חשוב, ובגלל שהאדם הוא אנוש עם תכונות טבעיות רצוניות הוא עושה טעויות שונות עד שהוא מגיע למצב של תוהו ובוהו עם פחדים כאלה שכל מי שאינו עובר אותם אי אפשר לתאר זאת בכלל.

ובאמת אין יאוש בעולם כלל, ואף שהגיע לאן שהגיע, ואף שהתדרדר לאן שהתדרדר אין לו לאדם להתייאש, כי ברגע אחד יכול להתרומם ולהינצל. ומה? הרגע הזה? ומה תוכנו? התשובה היא פשוטה בתכלית. ברגע שהאדם מחליט להתאבק עם עצמו ועם טבעו. אבל ההחלטה צריכה להיות אמיתית וכנה.

ואין הוא מסוגל להגיע לכדי החלטה גדולה כזאת אלא אם כן הוא מאמין באמונה כי הדבר - אפשרי, כי עוד לא אבדה תקותו, עוד בו הכח להילחם עם אויבו בנפש המחשבות הרעות השחורות מני שחור של יאוש עצמי מכל וכל. ואם תשאל בודאי איך מגיעים לאמונה כזאת? התשובה היא מעצמך אתה אתה יכול ללמוד ולהגיע לאמונה זאת.

ואסביר לך את דברי בפרטות יתרה, כי הנה בתוך ים האפלה והחושך שלך אתה מרגיש דופק חיים, אתה עומד והולך וגם

לכבוד ...

קראתי מכתבך ובו המיית נפשך בתשומת לב יתרה, ומאד נגע ללבי מצבך שאיננו קל לך.

והנה הקב"ה חנן אותנו את כח התפילה שהיא העבודה שבלב לחפש בכל נבכי נפשנו הסמויים את כבדות הטבע אשר איננו נותן מנוח לאדם וחוסם בעדו את בהירות הדעת לדעת על מה זה ועל מה זה, ולפעמים מבקשין לרמוז לאדם את נתיבות

שתיוושע במהרה לבנות בית נאמן
בישראל עם דורות ישראל מבורכים
אמן כן יהי רצון.
מתוך תקוה לשמוע ממך תמיד בשורות
טובות אני מאחל לך כל טוב.
בכבוד רב ..

תשמ"א

והנה דרכי האמונה הפשוטה רצופים
מאבקים בלתי פוסקים של הכרת האדם
את מהותו העצמית שהיא פחיתות הערך
ואפסיותו המוחלטת ורק כך ידע שאין
להשיג את מה שלמעלה מהשגתו ואשר גם
עצם שורש חיותו וכח מציאותו ואז הוא
חי את חייו בבחינה שדוד המלך ע"ה
אמר: "כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי",
ופירש"י כגולם הזה הננו לפניו ללא ידיים
וללא רגליים. ודווקא ע"י הכרה זו
מתמלא שמחה גדולה, שמחת הנפש,
שנתבהר לו בבהירות מוחלטת שאין לו
שום סמיכה ושום תמיכה מלבד רחמיו
המרובים של בוראינו ית"ש וכך הוא יכול
להיעשות צנוע שלם לגילוי פרסום
האלקות ע"י עצם כח אחיזתו בכלל על
אף תגבורת ההתנגדות מצד הטבע, וכך
בכח הבחירה שבידו הוא מגיע לתכליתו
האמיתית להיות משרת של הקדושה
ולמשכן של השראת הנפש, השראת
השכינה, שהיא הטובה מכל הטובות
שבעולם.

והנני לאחל לכם בריאות טובה רוב נחת
והרחבת הדעת והשי"ת ישפיע עליכם
ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם וכל
מילי דמיטב. אכ"י.

לזאת אל תפול ברוחך, ואל תתיאש בשום
פנים ואופן וכך קרובה ישועתך לבוא
ובמהרה יתגלה לך זיווגך האמיתי ולא
יאהר, רק תחגור עוז להתגבר בשמחת
הנפש נגד תגבורת רוח הנכאים והשבר
שהם דברים המעכבים את האור להיגלות.
גם אני אעתיר בעדך יחד עם החברים

לכבוד ...

ובפרוס השנה החדשה הבאה עלינו
לטובה, הנני לברכו בברכת גמר חתימה
טובה, בספרן של צדיקים גמורים עם שפע
רב של אושר ונחת מכל משפחתו והקב"ה
ימלא כל משאלות לבו לטובה ויזכה
לראות ברכה בעמלו בעמלה של תורה
המשפיע לבני ישורון הפזורים בגולת
אשכנז, ובטח זוכר ומקיים את כל מה
שנדברנו בהיותי מבקר אצלו ע"ד אמירת
התהלים וכו'.

והעיקר הגדול שכל אחד מאתנו נזכה
להגיע להכרת עצמנו את אפסיותנו, שאין
לנו שום אחיזה וקיום רק ממנו יתברך
ותמיד לחיות עם תחושת הסכנה שאפשר
ח"ו להיאבד בכל נשימה ונשימה ע"י
התקפות היצר של האדם, ואם האדם
חוגר עצמו במדת הפחד אז הוא הוא זוכה
להגיע לשלימות תקון נפשו ולחיות עם
אביו שבשמים כמו התינוק על שדי אמו
שלא חסר שום דבר וגם תמיד במצב של
נחת ושלווה נפש כי מה חסר הוא אצל
המלך, מלכו של עולם!. ואשרי מי שזכה
להגיע לידי כך, וכל אחד בעוצם בחירתו
לחיות עם הסיבות של האמונה יכול להגיע
לכך, כי לא בשמים היא אלא בפיו ובלבבו
לעשותו!.

שאלתי אותו בש"ק העבר על ביקורו של הקב"ה אצל אברהם אבינו ביום שלישי למילתו, ומה הכוונה קבלת השכינה אצלו, הלא מלוא כל הארץ כבודו. אמר לפי דרכו בקודש שעיקר האמונה הוא לחיות את זה, לבטל את עצמו לגמרי בבחינת תוהו ובוהו, וממילא יש מציאות הוי"ה היינו שהאדם יסתכל על כשלונותיו בבחינת "חטאתי נגדי תמיד" ואז יראה שאינו יכול להחזיק מעמד ואז יגיע למציאות השם "מבשרי אחזה אלוך". ואברהם אבינו כשהיה בשלימותו אחרי המילה ומתוך כאביו הסתכל בשפלותו עצמו וברוממות הבורא שאין עוד מלבדו - הרי זו קבלת פני השכינה, וזה נקרא שהשכינה אצלו, היינו לחיות עם האלקות.

ואח"כ דיבר על מה שאמרו חז"ל "גדולה הכנסת אורחים יותר מקבלת פני השכינה" שהדבר תמוה בפני עצמו כיצד הדבר? הסביר ואמר כי בקבלת פני השכינה מרגיש האדם עונג רוחני אין קץ, ומאידך לגבי הכנסת אורחים האדם הוא מעשי ומלא נסיונות, בפרט לקבל את אלה שהוא חושב לערביים וברגליהם אבק ע"ז, כמה קשה לטפל באורחים אלה, אבער מיט דעס ברעכט זיך דער מענטש, ער פפירט אז השי"ת עלפט איהם, איז דעס גרעסער פון קבלת פני השכינה וואס ביי דעם איז ער אין בחינת מלאך אבער דעך דעיקר עבודה איז בבחינת מענטש. (בתרגום חופשי. אולם עם זה אדם מנצח את יצרו שהוא עובד, עד שהקב"ה עוזר לו, וזה יותר מקבלת פני שכינה כי בזה הוא בבחינת מלאך אולם עיקר העבודה הוא בבחינת אדם)

בש"ק פרשת חיי שרה דיבר הרא"ש שליט"א על ישמעאל שעשה תשובה, והיכן מצינו זאת, מתוך הפסוק "ויקברו אותו יצחק וישמעאל" אומר שם רש"י (חיי שרה כ"ה ט) "מכאן שעשה ישמעאל תשובה והוליד את יצחק לפניו". שאלתי אותו: זה כל התשובה של ישמעאל שהלך אחרי אחיו יצחק? אמר לי: כן כן זה הדבר, תשובה היא בעצם הכנעה. כי מקודם היה טוען ישמעאל ליצחק "אני גדול ממך", וכאן משפיל את עצמו ונותן כבוד וגדולה לאחיו, זוהי נקודת הכנעה שהיא התשובה האמיתית.

בסוף הפטרת חיי שרה קראה בת שבע כלפי המלך דוד "ותאמר יחי אדוני המלך דוד לעולם!" אמר הרא"ש כי למעשה אמרה זאת בת שבע ימים ספורים לפני מיתת דוד, והכוונה שלה היתה כבר למלכות בית דוד הקיימת לעולם עד ביאת משיח צדקנו וזה מה שאנו אומרים "דוד מלך ישראל חי וקיים" היינו מלכות בית דוד לעולם ועד.

אפשר לקבל את גליון החברותא במקומות כדלהלן: ביהכנ"ס "אמונת ישראל" רח' חפץ חיים 34, בבית הרב רח' יוסף הנשיא, 5 רמות: בביהכנ"ס ברח' רובין 18 בית צפפה: אצל הר"ר אברהם הררי כל המעוניין לקבל את הגליון בביתו ישלח למערכת, פרטים אישים בצירוף דמי משלוח בסך 40 ש"ח לשנה

יש אפשרות להדפסת הגליון להנצחת קרוביו המעוניין יפנה למערכת

שהשפחה בעונם

הר"ר אהרן גרוס ומשפ' להולדת הבת
הר"ר יוסף שלמה גליק ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
הבה"ח משה הוכמן לאירוסיו
משפ' כהן לאירוסיו הבת
הר"ר עבי הולד ומשפ' לאירוסיו הבת
הר"ר משה תופיק ומשפ' לאירוסיו הבת
הר"ר מרדכי דב ליברמן ומשפ' לנשואיו הבן
הר"ר יונתן ליברמן לנשואיו

